

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 martie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015 declarat de către avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului

Dubiț Sergiu Gheorghe, născut la 10 octombrie 1985, originar și domiciliat în mun.Bălți, str.Pavel Boțu 87, ap.97.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 28.11.2014 - 04.05.2015,

2. Instanța de apel: 29.05.2015 - 30.10.2015,

3. Instanța de recurs: 02.02.2016 - 29.03.2016.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Basarabeasca din 04 mai 2015, Dubiț Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(4) Cod penal la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a părții vătămate Pascalov Ina a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Dubiț Sergiu în beneficiul lui Pascalov Ina a prejudiciului cauzat prin infracțiune în sumă de 37 704,04 lei, a prejudiciului material cauzat prin deteriorarea bunurilor în sumă de 1 640 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2 850 lei, în total în sumă de 42 197,04 lei.

Cererea verbală înaintată de Dolghier Eugenia cu privire la încasarea de la Dubiț Sergiu a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, a fost lăsată fără examinare, urmînd ca aceasta să se adreseze separat cu acțiune civilă în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Dubiț Sergiu, la 13 mai 2014, între orele 10.40-15.00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflîndu-se pe adresa mun.Bălți str.T.Vladimirescu 2, prin alegerea cheii de la ușa de intrare din ap.68, care aparține lui Putină Dorina, a pătruns în apartament de unde a sustras pe ascuns bani și bunuri materiale în sumă totală de 20620 lei, cauzîndu-i proprietarului un prejudiciu material considerabil.

2.1. Tot el, la 11 iunie 2014, între orele 08.00 - 13.00, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, intenționat, venind din mun.Chișinău în or.Cimișlia, prin culegerea cheii a pătruns în ap.22 din str.Alecsandru cel Bun 132, de unde a sustras bani în sumă de 2000 lei, cauzîndu-i părții vătămate Dolghier Eugenia o pagubă materială considerabilă.

2.2. Tot el, 11 iunie 2014, între orele 08.00 - 20.10, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin culegerea cheii a pătruns în ap.26 din str.Vasile Alecsandri 99, or.Cimișlia, de unde dintr-o geantă din plastic (cheis) a sustras mai multe bijuterii din aur cauzîndu-i părții vătămate Pascalov Ina o pagubă materială în valoare totală de 37707,04 lei.

2.3. Tot el, la 11 iunie 2014, între orele 08.00 - 10.00, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin culegerea de chei a pătruns în ap.40 din str.Vasile Alexandri 99, or.Cimișlia, ce aparținea lui Mogîldea Sergiu, de unde a sustras bani în sumă de 1100 dolari

SUA, echivalentul a 15284,61 lei și 250 lei, ce aparțineau fiicei acestuia Mogîldea Dorina, cauzându-i părții vătămate o pagubă materială în sumă de 15534,61 lei.

Instanța reieșind din faptul că pe episodul părții vătămate I.Pascalov, nu a fost constatat prejudiciul cauzat în mărimea care a fost inclus în învinuire, dar constituie 75861,65 lei, a ajuns la concluzia că acțiunile lui S.Dubiț urmează a fi reîncadrate din prevederile alin.(5) în cele ale alin.(4) art.186 Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către reprezentantul părții vătămate I.Pascalov, avocatul V.Berezovschii, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(5) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de I.Pascalov, prin care să fie dispusă încasarea de la inculpat a prejudiciului material în sumă de 101151,3 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 2850 lei, invocînd că instanța pe acest capăt de acuzare neîntemeiat și-a bazat soluția pe declarațiile inculpatului, care a recunoscut parțial vina, punînd la îndoială existența bunurilor materiale sustrase, dacă acestea ar fi fost confecționate din metale prețioase, din motiv că nu au fost prezentate documente ce ar confirma costul și greutatea lor, lăsînd fără apreciere declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală în prezența judecătorului de instrucție, unde acesta a descris fiecare obiect din metal prețios sustras, împrejurările procurării acestor obiecte, prețul și introducerea acestora pe teritoriul R.Moldova;

- instanța neîntemeiat a pus la îndoială declarațiile martorului S.Curnic și incorect le-a apreciat critic, pe cînd acestea dimpotrivă confirmă fapta inculpatului, deoarece ultimul a predat obiectele sustrase anume proprietarului casei de amanet;

- instanța nu a dat apreciere nici faptului că atît partea vătămată, cît și martorul nominalizat, au dat declarații fiind conștienți pentru răspunderea pe care o poartă conform prevederilor art.312 Cod penal, astfel, pe acest capăt de acuzare a fost probată învinuirea adusă inculpatului, și anume de sustragere a bijuteriilor din aur în valoare totală de 99511,3 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat de reprezentantul părții vătămate I.Pascalov, avocatul V.Berezovschii, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dubiț Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Dubiț Sergiu în beneficiul părții vătămate Pascalov Ina a prejudiciului material în sumă de 101151,3 lei și a cheltuielilor judiciare în sumă de 2850 lei.

4.1. Instanța de apel casînd sentința și pronunțînd o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță a constatat că, Dubiț Sergiu, la 13 mai 2014, între orele 10.40 - 15.00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflîndu-se pe adresa mun. Bălți str. T.Vladimirescu 2, prin alegerea cheii de la ușa de intrare din ap.68, care aparține lui Putină Dorina, a pătruns în apartament de unde a sustras pe ascuns bani și bunuri materiale în sumă totală de 20620 lei, cauzîndu-i proprietarului un prejudiciu material considerabil.

4.2. Tot el, la 11 iunie 2014, între orele 08.00 - 13.00, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, intenționat, venind din mun.Chișinău în or.Cimișlia, prin culegerea cheii a pătruns în ap.22 din str.Alecsandru cel Bun 132, de unde a sustras bani în sumă de 2000 lei, cauzîndu-i părții vătămate Dolghier Eugenia o pagubă materială considerabilă.

4.3. Tot el, 11 iunie 2014, între orele 08.00 - 20.10, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin culegerea cheii a pătruns în ap.26 din str.Vasile Alecsandri 99, or.Cimișlia, de unde dintr-o geantă din plastic (cheis) a sustras mai multe bijuterii din aur cauzîndu-i părții vătămate Pascalov Ina o pagubă materială în valoare totală de 37707,04 lei.

4.4. Tot el, la 11 iunie 2014, între orele 08.00 - 10.00, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin culegerea de chei a pătruns în ap.40 din str.Vasile Alecsandri 99, or.Cimișlia, ce aparținea lui Mogîldea Sergiu, de unde a sustras bani în sumă de 1100 dolari SUA, echivalentul a 15284,61 lei și 250 lei, ce aparțineau fiicei acestuia Mogîldea Dorina, cauzîndu-i părții vătămate o pagubă materială în sumă de 15534,61 lei.

În motivarea soluției date, instanța de apel a indicat că, deși inculpatul își recunoaște parțial vina în cele incriminate, vinovăția acestuia este dovedită prin probele verificate cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, și anume prin declarațiile părții vătămate E.Dolghier, a martorului S.Curnic, cît și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.06.2014 efectuat la domiciliul lui S.Mogîldea, descifrările telefonice, procesul-verbal de percheziție din 30.06.2014 efectuat în ap.94 din str.Sarmisegetuza 35/2, mun.Chișinău în prezența lui S.Dubiț, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.06.2014 efectuat la domiciliul lui E.Dolghier, informația GSM „Orange”, procesele-verbale de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 02.07.2014, de audiere a părții vătămate I.Pascalov din 25.07.2014 efectuat de judecătorul de instrucție, recipisa dată de D.Mogîldea în primirea sumei de 13707 lei, procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesele-verbale de ridicare și examinare a obiectului și fototabelul din 20.08.2014, recipisa lui E.Putină în confirmarea primirii aparatului de fotografiat „Samsung” cu cartela de memorie.

Instanța a menționat că probele date în ansamblu confirmă vinovăția lui S.Dubiț de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal, deoarece conținutul acestora indică incontestabil la faptul că anume inculpatul a sustras bunurile părților vătămate, cauzîndu-le daune, iar faptul nerecunoașterii întregii sume a prejudiciului cauzat părților vătămate, nu consituie temei pentru reîncadrarea acțiunilor lui de la alin.(5) la alin.(4) art.186 Cod penal, deoarece părțile vătămate atît în cadrul urmării penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești au dat depoziții consecvente, fără a-și modifica declarațiile.

Cît privește declarațiile inculpatului, precum că dînsul nu recunoaște întru totul prejudiciul cauzat prin infracțiune, instanța le-a apreciat ca o metodă de autopărare întru evitarea pedepsei penale.

La numirea pedepsei, instanța de apel a conchis că inculpatul poate fi reeducat doar în locuri privative de libertate, deoarece anterior a fost judecat pentru fapte analogice, și-a executat pedeapsa, însă careva concluzii necesare nu și-a făcut, cu admiterea integrală a acțiunii civile a părții vătămate I.Pascalov.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs avocatul V.Bobeica care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel, rejudecînd cauza și pronunțînd o nouă hotărîre de condamnare conform învinuirii înaintate, și-a întemeiat soluția doar prin faptul că prejudiciul cauzat părții vătămate I.Pascalov consituie suma indicată în învinuirea înaintată inculpatului, însă motivul dat nu poate servi temei de drept pentru reîncadrarea acțiunilor acestuia din alin.(5) în alin.(4) art.186 Cod penal;

- instanța de apel urma să de-a apreciere critică declarațiilor părții vătămate I.Pascalov în ce privește cantitatea și numărul de bijuterii care se aflau în geanta din plastic, deoarece ultima nejustificat a majorat pretențiile materiale, prin declararea unor obiecte care nu se aflau în acea geantă, și, prin prisma art.94 pct.6), 7), 10) Cod de procedură penală, acestea urmau a nu fi admise ca probă, iar fotografiile prezentate de partea vătămată, demonstrează doar o parte a obiectelor în proprietatea sa la momentul fotografierii, dar nu și prezența lor în geanta din plastic;

- instanța neîntemeiat nu a reținut declarațiile inculpatului pe acest episod, care a recunoscut faptul sustragerii din geantă a obiectelor de aur în sumă totală de 36122,78 lei , iar

în total suma prejudiciului cauzat prin infracțiune este 53657,39 lei, ce constituie 2682,86 unități convenționale;

- prima instanță, a dat tuturor circumstanțelor o apreciere corespunzătoare și, reieșind din faptul că nu a fost probată prezența tuturor obiectelor din aur în geanta părții vătămate I.Pascalov, corect a reîncadrat acțiunile lui S.Dubiț din alin.(5) la alin.(4) art.186 Cod penal.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, la judecarea apelului, instanța de apel are obligația de a verifica hotărîrea atacată din punct de vedere al temeiniciei și legalității acesteia, avînd în vedere circumstanțele faptice ale cauzei bazate pe probele examinate de prima instanță, pe materialele dosarului și, în dependență de aceste date, să aprecieze legalitatea concluziilor de vinovăție ori nevinovăție trase de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sînt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul conchide că, la examinarea cauzei, instanța de apel nu a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, din sensul căroră rezultă că, nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel în latura aprecierii juridice a faptei constatate de care a fost recunoscut vinovat S.Dubiț, corectitudinii calificării acțiunilor incriminate și stabilirii pedepsei.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul a indicat prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs menționează că aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar și-au găsit confirmarea în speța dată, deoarece instanța de apel nu a respectat prevederile sus-menționate și, în special, în latura aprecierii juridice a faptei imputate inculpatului S.Dubiț în baza art.186 alin.(5) Cod penal.

Astfel, după cum rezultă din actele cauzei, conform învinuirii înaintate, acțiunile inculpatului S.Dubiț au fost calificate în baza art.186 alin.(5) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, acțiuni prevăzute la alin.(1), (2), (3), săvîrșită în proporții deosebit de mari, deoarece inculpatul prin acțiunile sale a cauzat părților vătămate pagube materiale, și anume lui D.Putină în sumă de 20620 lei, lui E.Dolghier în sumă de 2000 lei, lui I.Pascalov în sumă de 99511,3 lei și lui M.Mogîldea în sumă de 15534,61 lei.

Prima instanță, cercetînd cumulul de probe administrate și prezentate de procuror, a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului S.Dubiț, corect urmează a fi încadrate în baza art.186 alin.(4) Cod penal, deoarece prejudiciul cauzat de către S.Dubiț prin infracțiune constituie suma totală de 75861,65 lei, fiindcă pe episodul părții vătămate I.Pascalov s-a demonstrat cauzarea prejudiciului doar în sumă de 37707,04 lei.

Casînd sentința, instanța de apel, prin rejudecarea cauzei a pronunțat o nouă hotărîre, prin care a reîncadrat acțiunile lui S.Dubiț în prevederile art.186 alin.(5) Cod penal, punînd la

bază o altă apreciere a probelor, decît cea dată de prima instanță, în special, pe episodul de sustragere a bunurilor de la partea vătămată I.Pascalov, declarațiile însuși ale inculpatului și a părții vătămate.

Totodată, instanța de apel a constatat aceleași fapte, prin care prima instanță l-a recunoscut vinovat pe S.Dubiț în baza art.186 alin.(4) Cod penal, dar în descriptivul deciziei a descris că acțiunile inculpatului corect urmează a fi încadrate în baza art.186 alin.(5) Cod penal, *ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșit în proporții deosebit de mari*, astfel cum inculpatului i-a fost înaintată învinuirea.

Prin urmare, instanța de apel a pronunțat două concluzii care se exclud una pe alta, deoarece din partea constatatoare rezultă că S.Dubiț a comis sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții mari, iar în partea descriptivă și dispozitivă rezultă că inculpatul a comis sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari.

Totodată, constatînd că prin acțiunile sale inculpatul a cauzat părților vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 117045,91 lei, rezultă că acesta a fost cauzat doar părților vătămate E.Dolghier, A.Pascalov și A.Mogîldea, pe cînd inculpatului i-a fost imputat conform învinuirii și episodul de sustragere a bunurilor părții vătămate E.Putină, căreia i s-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 20620 lei.

Mai mult, Colegiul penal reține că, potrivit art.14 alin.(1), 15, 113 alin.(1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Astfel, Colegiul menționează că anume prin descrierea faptei considerate a fi dovedită, se cere ca modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii să coroboreze cu concluzia privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, chestiuni ce urmau a fi soluționate de instanță conform art.385 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, reieșind din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, și să constate dacă prejudiciul material cauzat părților vătămate este considerabil, în proporții mari ori deosebit de mari.

Prin urmare, decizia instanței de apel nu corespunde tuturor cerințelor art.394 Cod de procedură penală, care sînt obligatorii, deoarece rejudecarea cauzei în instanța de apel are loc conform prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

De asemenea, adoptînd decizia de condamnare și constatînd pe episodul părții vătămate I.Pascalov că inculpatul a sustras bunurile ultimei în mărimea indicată conform actului de învinuire, instanța de apel și-a întemeiat concluzia pe declarațiile părții vătămate și a martorului S.Curnic, cît și probele scrise, însă fără a face o analiză a acestor probe administrate, coroborarea lor cu alte probe, în scopul constatării circumstanțelor ce ar respinge concluziile primei instanțe referitor la cuantumul prejudiciului cauzat părții vătămate I.Pascalov.

Astfel, erorile menționate supra sînt erori de drept procedural și se încadrează în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și sînt temei de recurs.

Procedînd în asemenea mod, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.414 alin.(2) și 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărîre neîntemeiată și nemotivată. Avînd în vedere că erorile de drept invocate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și recurs, și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Dubiț Sergiu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui Dubiț Sergiu și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 19 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun